

Kirkkojen maailmanneuvosto
Maailmanlähetyksen ja evankelioimisen konferenssi
Julkilausuman saatekirje sivuilla 3 - 4.

Hengessä eläen: kutsu muuttavaan opetuslapseuteen

Kirkkojen maailmanneuvoston järjestämä Maailmanlähetyksen ja evankelioimisen konferenssi järjestettiin Arushassa, Tansaniassa 8.-13.3.2018. Konferenssiin osallistui yli 1000 lähetyksessä ja evankelioimistyössä mukana olevaa osanottajaa. He edustivat eri kristillisiä perinteitä kaikkialta maailmasta.

Juhlimme ilolla sitä, että Jumalan Pyhän Henki on elämää antava liike ajassamme. Erityistä innostusta saimme afrikkalaisesta kontekstista ja hengellisyydestä. Raamattutyöskentelyn, rukouksen, jumalanpalveluselämän ja omien kertomusten jakamisen kautta rohkaistuimme Jumalan valtakunnan todistajina. Sen tehtävän olemme saaneet Herramme Jeesuksen Kristuksen elämän, ristinkuoleman ja ylösnousemuksen kautta.

Vaikka näimme toivon pilkahduksia, meidän on tiedostettava kuolemaa kylvävät voimat. Ne ravistavat maailmanjärjestystä ja aiheuttavat monille kärsimystä. Me havaitsemme vaurauden järkyttävän kasautumisen maailmanlaajan talousjärjestelmän takia. Se rikastuttaa harvoja ja köyhdyttää monia. Tässä on monien tämän hetken sotien, konfliktien, luonnonkatastrofien ja kärsimysten perussyö. Tiedostamme sen, että yhteiskunnan reuna-alueilla elävät ihmiset kantavat raskaimman taakan. Maailmanlaaja järjestys on tehnyt taloudellisista markkinoista yhden aikamme epäjumalista. Se on vahvistanut valtaa ja syrjintää harjoittavia kulttuureita. Miljoonien ihmisten marginalisointi ja syrjäytyminen jatkuvat edelleen. Nämä ihmiset jäävät silloin olosuhteisiin, joissa he ovat alttiita haavoittumiselle ja hyväksikäytölle.

Nämä kysymykset eivät ole uusia vuonna 2018. Pyhä Henki jatkaa työtään ajassamme. Meidän kiireellisen vastauksemme tulee olla henkilökohtainen ja yhteisöllinen käännymys sekä muuttuva ja muuttava opetuslapseus.

Opetuslapseus on sekä lahja että kutsu. Se kutsuu meitä olemaan aktiivisia Jumalan työtovereita maailman muuttamiseksi. Kirkon varhaiset teologit ovat käyttäneet käsitteitä "theosis" tai jumalallistuminen. Siinä me jaamme Jumalan armon osallistumalla Jumalan lähetykseen. Opetuslapseuden matka johtaa meidät jakamaan ja elämään todeksi Jumalan rakkautta Jeesuksessa Kristuksessa. Se tapahtuu etsimällä oikeudenmukaisuutta ja rauhaa tavoilla, jotka ovat toisenlaisia kuin ne, mitä maailma tarjoaa (Joh 14.27). Siksi me vastaamme Jeesuksen kutsuun seurata häntä maailman reuna-alueilla.

Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina sekä yksilöinä että yhteisöinä:

Meidät on kutsuttu kasteen kautta muuttavaan ja muuttavaan opetuslapseuteen, Kristus-keskeiseen elämäntapaan maailmassa, jossa monet ihmiset kohtaavat epätoivoa, torjuntaa, yksinäisyyttä ja arvottomuutta.

Meidät on kutsuttu palvelemaan yhtä kolmiyhteistä Jumalaa, Isää ja Poikaa ja Pyhää Henkeä, oikeudenmukaisuuden, rakkauden ja armon Jumalaa aikana, jolloin monet palvovat markkinajärjestelmän väärää jumalaa.

Meidät on kutsuttu julistamaan hyvää sanomaa Jeesuksesta Kristuksesta, elämän täyteydestä, syntien tunnustamisesta sekä julistamaan anteeksiantoa ja lupaus iankaikkisesta elämästä. Tätä teemme sanoin ja

teoin väkivaltaisessa maailmassa, jossa monia uhrataan kuoleman voimille ja jossa monet eivät ole vielä saaneet kuulla evankeliumia.

Meidät on kutsuttu sitoutumaan iloisin sydämin Pyhän Hengen työhön. Henki vahvistaa reuna-alueilla eläviä ihmisiä heidän oikeudenmukaisuuden ja ihmisarvon etsinnässään.

Meidät on kutsuttu erottamaan selkeästi Jumalan sana maailmassa, jossa välitetään monia vastakkaisia, valheellisia ja hämmentäviä viestejä.

Meidät on kutsuttu pitämään huolta Jumalan luomakunnasta ja osoittamaan solidaarisuutta niille maille, jotka kärsivät vakavasti ilmastonmuutoksesta. Tämän kärsimyksen aiheuttaa raaka ihmiskeskeinen ympäristön riisto, ahneus ja kaupallisuus.

Meidät on opetuslapsina kutsuttu olemaan oikeudenmukainen ja vastaanottava yhteisö. Me etsimme ykseyttä ekumeenisella matkallamme maailmassa, joka perustuu marginalisointiin ja ulkopuolelle jättämiseen.

Meidät on kutsuttu todistamaan uskollisesti Jumalan muuttavasta rakkaudesta. Käymme vuoropuhelua muiden uskontojen edustajien kanssa maailmassa, jossa uskonnollisten identiteettien käyttäminen politiikan välineenä aiheuttaa konflikteja.

Meidät on kutsuttu olemaan palvelevia johtajia ja osoittamaan Kristuksen tapaa maailmassa, joka antaa etusijan voimalle, vauraudelle ja rahan kulttuurille.

Meidät on kutsuttu murtamaan muureja ja etsimään oikeudenmukaisuutta yhdessä niiden ihmisten kanssa, joilta on viety heidän maansa ja asuinpaikkansa, kuten maahanmuuttajat, pakolaiset ja turvapaikanhakijat. Vastustamme uusien rintamien ja raja-aitojen luomista, koska ne erottavat ihmisiä toisistaan ja aiheuttavat kuolemaa.

Meidät on kutsuttu seuraamaan ristintietä, joka haastaa elitismin, etuoikeutetun elämän sekä henkilökohtaisen ja rakenteellisen vallan.

Meidät on kutsuttu elämään ylösnousemuksen valossa, mikä tarjoaa toivon täyteen mahdollisuuksia muutokseen.

Tämä on kutsu muuttuvaan ja muuttavaan opetuslapseuteen.

Tähän kutsuun emme voi vastata omin voimin. Siksi tämä kutsu on lopulta kutsu rukoukseen:

Rakastava Jumala. Me kiitämme sinua elämän lahjasta kaikessa sen moninaisuudessa ja kauneudessa. Herra Jeesus Kristus, ristiinnaulittu ja ylösnoussut, me ylistämme sinua, koska tulit etsimään kadonneita, vapauttamaan vangittuja, parantamaan sairaita ja käännyttämään itsekeskeisiä. Pyhä Henki, me iloitsemme siitä, että hengität maailman elämässä ja tulet sydämiimme. Kun me elämme Hengessä, saamme myös vaeltaa Hengessä. Anna meille uskoa ja rohkeutta ottaa ristimme ja seurata Jeesusta, että tulisimme oikeudenmukaisuuden ja rauhan pyhiinvaeltajiksi omana aikanamme. Auta, että olisimme siunaukseksi kansallesi, varjelisimme luomakuntaa ja antaisimme kunnian sinun nimellesi. Tätä rukoilemme Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Aamen.

Kirkkojen maailmanneuvosto - Maailmanlähetyksen ja evankelioimisen konferenssi

HENGESSÄ ELÄEN: KUTSU MUUTTAVAAN OPETUSLAPSEUTEEN

SAATEKIRJE ARUSHAN JULKILAUSUMAAN "HENGESSÄ ELÄEN"

Sosiologinen konteksti

Tansanian kirkot ja kansa tekivät huolelliset konferenssivalmistelut ja osoittivat lämmintä vieraanvaraisuutta konferenssivieraille. Ne loivat tilan, jossa me saatoimme kuulla Hengen puhuvan meille uusilla ja väkeville tavoilla. Me kiitämme Jumalaa mahdollisuudesta kokoontua tässä kauniissa Tansanian maassa.

Me tunnistimme Arushassa ne edistysaskeleet, jotka kirkko oli ottanut suhteessa erilaisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin. Kun me kuulimme henkilökohtaisia, tuskan ja ahdistuksen sävyttämiä kertomuksia, meistä kuitenkin tuntui, että kirkon ottamat edistysaskeleet olivat kuin pisara valtameressä ja että kirkon pitäisi tehdä paljon enemmän Afrikan ja koko laajemman maailman uusien todellisuuksien edessä.

Konferenssipuhujat toivat esiin mm. pakon edessä tapahtuvan siirtolaisuuden, taudit ja niiden vaikutuksen väestöön, ekologisen tilanteen huonontumisen, sodat ja konfliktit, sukupuolen perusteella tapahtuvan väkivallan, maan vilpillisen haltuunoton, köyhyyden ja työttömyyden, sosiaaliturvan ja turvallisuuden vähenemisen. Nämä asiat painavat raskaasti perherakenteita hajottaen perheitä entisestään ja aiheuttaen maailmaan entistä enemmän rikkiäisyyttä. Meitä muistutettiin siirtomaavallan jäänteistä ja uuskolonialismin vaikutuksesta kirkkoon ja yhteiskuntaan. Korostaen erityisesti heikoimpien asemaa kaikki konferenssipuhujat nimesivät globaaleja ja paikallisia ilmiöitä, jotka ovat johtaneet yhteiskunnallisen aseman ja sukupuolisen identiteetin perusteella tapahtuneeseen syrjintään ja reuna-alueille työntämiseen.

Ekumeenisen vammaisten vaikuttamisen verkoston (Ecumenical Disability Advocacy Network), naisten sekä alkuperäiskansojen nuorten kokoukset ennen konferenssia toivat esiin ne erityiset haasteet ja annit, joita nämä ryhmät tuovat kutsuun opetuslapseuteen sekä lähetyksen ja evankelioimisen työhön. Vaikka ei ole mahdollista mainita maailman kaikkia syrjittyjä ryhmiä, me kuulimme konferenssin aikana alkuperäiskansojen yhteisöiltä, nuorilta, naisilta, seksuaalivähemmistöiltä, eri vammaisryhmiltä ja taloudellisesti haurailta yhteisöiltä (Economically Vulnerable Communities) reuna-alueille työntämisen todellisuudesta. Näiden ryhmien jäsenet kamppailevat usein sellaisia teologisia käsitteitä ja lähetystyön käytänteitä vastaan, jotka eivät johda oikeudenmukaisuuteen ja rauhaan. Meitä haastetaan sellaiseen missiologiaan, johon sisältyy Jumalan rakastaman yhteisön syvyys ja leveys.

Teologisia näkökulmia

Me voimme uskoa ja me todella uskomme, että Pyhä Henki liikkui luomisen alussa autiuden ja tyhjyyden yllä ja että Jumala loi elämää ja piti sitä hyvänä. Jumala tähtää luomakunnan kokonaisvaltaisiin suhteisiin, jotka edistävät elämän täyteyttä kaikille.

Me voimme uskoa ja me todella uskomme, että Jumala tuli Nasaretin Jeesuksessa rikkinäiseen ja syntiseen maailmaan, jonka sorto oli murentanut ja ihmisen ahneus repinyt rikki. Me tunnustamme tämän Jeesuksen olevan Jumalan Kristus. Jumala tuli lihaksi ja muutti ihmisten naapuriksi – niiden naapuriksi, jotka elivät köyhyydessä; niiden, jotka elivät keisarillisen miehitysvallan alaisina; niiden, jotka kärsivät sorrosta ja ponnistelivat mielen, ruumiin ja hengen sairauksien kanssa. Me luotamme tähän Jeesukseen, joka ilmoitti köyhille hyvän sanoman, julisti sokeille näkönsä saamista, vangituille vapautusta ja joka julisti Jumalan valtakunnan tulemistä (Lk. 4:18-19).

Me voimme uskoa ja me todella uskomme, että jokainen Kristuksessa kastettu on kutsuttu olemaan opetuslapsi. Opetuslapseus on sekä lahja että kutsumus toimia Jumalan aktiivisina työtovereina maailman muuttamiseksi. Se vaatii uhria, ristimme ottamista, ylösnousemuksen voimassa kulkemista, identiteettimme korostamista Jumalan rakastamina sekä syvää yhteyttä Kristukseen. Nämä toteutuvat ainutkertaisilla tavoilla niiden kohdalla, jotka ovat voimaantuneita ja etuoikeutettuja, samoin kuin niiden kohdalla, jotka on työnnetty yhteiskunnan reuna-alueille, samoin kuin kirkon kohdalla, joka elää sorron alla. Kaikille meille, jotka muutamme opetuslapsina, Jumalan tahdosta tulee meidänkin tahtomme.

Me voimme uskoa ja me todella uskomme, että kun me ulotamme Jumalan palvelemisen maailmaan ja jatkamme "liturgiaa liturgian jälkeen", meitä kaikkia kutsutaan opetuslapsina todistamaan uskostamme niille, jotka ovat lähellä, ja niille, jotka ovat kaukana (kaikkialta kaikkialle). Näin me noudatamme Herran selkeää käskyä ennen hänen taivaaseen astumistaan: "Te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka." (Ap.t. 1:8).

Me voimme uskoa ja me todella uskomme, että meidät on kutsuttu osallistumaan lähetykseen ja evankelioimiseen, jakamaan hyvää sanomaa sanoin, teoin ja elämällämme, todistamaan armon ja totuuden evankeliumista ja tarjoamaan koko maailmalle Jumalan lahjoja: rakkautta, rauhaa, oikeudenmukaisuutta, sovintoa, ristin ja ylösnousemuksen voimaa ja ikuisen elämän odotusta.

Me voimme uskoa ja me todella uskomme, että evankelioiminen aidoimmassa merkityksessään annetaan opetuslasten ja heidän kauttaan kaikkien uskovien tehtäväksi. Lähetyksen suunta ei ole enää vain keskiöstä reuna-alueille päin. Tämän päivän maailmassa evankelioiminen ei kohdistu ainoastaan niihin, jotka eivät vielä tunne Kristusta, vaan kirkon lakkaamaton tehtävä on myös evankelioida uudelleen ne, jotka eivät seuraa Kristusta. Kun me konferenssissa kuulumme tarinoita reuna-alueilta, joilta käsin Jumala toimii elävästi, me näimme, miten lähetykset huokuu reuna-alueilta päin. Siksi niiden meistä, jotka olemme olleet vallan keskiössä, on oltava valmiit oppimaan niiltä, jotka elävät reuna-alueilla ja seuraavat vapauttavaa Herraa.

Me voimme uskoa ja me todella uskomme, että meidät kutsutaan kolmiyhteisen Jumalan elämää antavaan lähetykseen. Henki auttaa meitä näkemään Jumalan lähetyksen ja osallistumaan siihen. Kun me elämme Hengessä, meistä tulee pyhiinvaeltajia, jotka vaeltavat yhdessä ja juhliivat elämää sen suuressa moninaisuudessa.

Kristityn kutsu opetuslapseuteen esittää ihmisille kutsun ylistää armon Jumalaa, joka lupaa elämän täyteen jokaiselle. Se on kutsu seurata Jeesuksen tavoin. Hän sanoi: "Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkylläisen elämän" (Joh. 10:10). Kutsun noudattaminen merkitsee myös sitä, että Hengen liike antaa voiman ihmisille ja muuttaa heitä.

Jeesus rukoili, että hänen seuraajansa heijastaisivat kolmiyhteisen Jumalan ykseyttä, ja käski heitä vapauttavaan työhön kokonaisvaltaisten suhteiden palauttamiseksi koko luomakunnassa. Jeesus antoi seuraajilleen lahjana Pyhän Hengen, joka antaa heille voiman tähän työhön. Me pidämme tätä toivonamme ja kutsumuksenamme.

Opetuslapseus johtaa meidät elämään todeksi Jumalan rakkautta Jeesuksessa Kristuksessa. Tämä tapahtuu luomalla oikeudenmukaisuutta ja rauhaa tavoilla, jotka ovat erilaisia kuin maailman tarjoamat tavat (Joh. 14:27). Pyhä Henki kulkee mukana uskon tiellä. Hän opettaa meille Kristuksen tapaa toimia ja antaa meille voiman vastustaa ja hylätä alistamiseen pyrkivät voimat, jotka vaatisivat meidän kuuliaisuuttamme. Hän virvoittaa meidät siihen lähetykseen, johon meidät on kutsuttu.

Me voimme ja me todella haluamme ottaa vastaan tämän uskon ja jakaa sen. Se on sekä henkilökohtainen kutsumus että Jeesuksen seuraajien yhteisön liike kohti elämän täyteen. Jeesuksen seuraajat todistavat Jumalan lopullisesta valtakunnasta ja hänen aikomuksestaan toteuttaa maailma, jolle on tunnusomaista

oikeudenmukaisuus ja rakkaus. Tämä on muuttava kutsu ja lähetys. Me muutamme yksilöinä ja yhteisönä, ja me olemme Jumalan muuttavan rakkauden toimijoita rikkinäisessä maailmassa. Me kuulemme tämän kutsun, joka yhdistää meidät toivossamme ja rukouksissamme.